

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 595/2024-30

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miloša Maďara a zo sudcov Jany Baricovej a Miroslava Duriša (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavných sťažnostiach sťažovateľov [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], a maloletých [REDACTED], [REDACTED], a [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpených zákonným zástupcom [REDACTED], [REDACTED], právne zastúpených advokátom JUDr. Petrom Konvičným, Rázusova 1, Košice, proti postupu Okresného súdu Námestovo v konaní vedenom pod sp. zn. DK-10Em/1/2022 (pôvodne konanie vedené Okresným súdom Dolný Kubín pod sp. zn. 10Em/1/2022) a postupu Krajského súdu v Žiline v konaní vedenom pod sp. zn. 14CoE/4/2023 takto

r o z h o d o l :

Ústavné sťažnosti **o d m i e t a** .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavné sťažnosti sťažovateľov a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ označený v záhlaví tohto uznesenia sa ústavnou sťažnosťou sp. zn. Rvp 1047/2024 doručenou ústavnému súdu 18. apríla 2024 v znení jej doplnení z 30. mája 2024, zo 4. júla 2024 a z 2. septembra 2024 domáha vyslovenia porušenia základného práva na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života podľa čl. 19 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva na ochranu rodičovských práv podľa čl. 41 ods. 4 ústavy, základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, ako aj základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), ako aj práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva na rešpektovanie súkromného a rodinného života podľa čl. 8 ods. 1 a 2 dohovoru postupom okresného súdu a krajského súdu v napadnutých konaniach označených v záhlaví tohto uznesenia. Sťažovateľ navrhuje uloženie príkazu okresnému súdu konať bez

zbytočných prietáhov, ako aj priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v sume 8 000 eur a náhrady trov konania.

2. Maloleté sťažovateľky označené v záhlaví tohto uznesenia sa ústavnou sťažnosťou sp. zn. Rvp 1048/2024 doručenu ústavnému súdu 18. apríla 2024 v znení jej doplnení z 30. mája 2024, zo 4. júla 2024 a z 2. septembra 2024 domáhajú vyslovenia porušenia základného práva na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života podľa čl. 19 ods. 2 ústavy, základného práva na výchovu a starostlivosť rodičov podľa čl. 41 ods. 4 ústavy a podľa čl. 7 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa, základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, ako aj základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny, ako aj práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a práva na rešpektovanie súkromného a rodinného života podľa čl. 8 ods. 1 a 2 dohovoru postupom okresného súdu a krajského súdu v napadnutých konaniach označených v záhlaví tohto uznesenia. Maloleté sťažovateľky navrhujú uloženie príkazu okresnému súdu konať bez zbytočných prietáhov, ako aj priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v sume každej po 8 000 eur a náhrady trov konania.

3. Ústavné sťažnosti sťažovateľa a maloletých sťažovateľiek boli uznesením ústavného súdu sp. zn. PLs. ÚS 31/2024 zo 7. mája 2024 spojené na spoločné konanie ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 1047/2024.

4. Z ústavných sťažností a príloh k nim priložených, ako aj vyžiadaného súdneho spisu vyplýva, že predmetom napadnutého konania okresného súdu je rozhodovanie vo veci návrhu podaného sťažovateľom na výkon rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 2P/7/2020 z 15. júla 2021 v spojení s rozsudkom krajského súdu sp. zn. 8CoP/61/2021 zo 17. decembra 2021 (ďalej len „exekučný titul“).

5. Návrh podal sťažovateľ 21. apríla 2022. Vo veci rozhodol okresný súd uznesením sp. zn. DK-10Em/1/2022 z 3. júla 2023 tak, že konanie o nariadenie výkonu rozhodnutia zastavil a žiadnemu z účastníkov konania nárok na náhradu trov konania nepriznal.

6. Krajský súd uznesenie okresného súdu z 3. júla 2023 uznesením sp. zn. 14CoE/4/2023 z 22. mája 2024 zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

7. Vo veci v súčasnosti koná okresný súd, ktorý pojednávanie, ktoré sa uskutočnilo 25. septembra 2024, odročil na 30. október 2024.

II.

Argumentácia sťažovateľov

8. Sťažovatelia zhodne namietajú, že aj napriek tomu, že návrh vo veci bol podaný v apríli 2022, do dnešného dňa nie je vec právoplatne skončená. Prvé pojednávanie vo veci sa uskutočnilo až po takmer 11 mesiacoch od podania návrhu, pričom ani po treťom pojednávaní vo veci, ktoré sa uskutočnilo 3. júla 2023, nedošlo *de facto* k žiadnemu zásadnému posunu.

9. Okresný súd zároveň vydal 3. júla 2023 uznesenie, ktorým konanie vo veci nariadenia výkonu rozhodnutia zastavil s odôvodnením, že došlo k dobrovoľnému splneniu povinnosti vyplývajúcej z exekučného titulu. Proti citovanému rozhodnutiu podal sťažovateľ odvolanie z dôvodu podľa

§ 390 písm. e) Civilného mimosporového poriadku (ďalej aj „CMP“), pričom vec nebola postúpená odvolaciemu súdu skôr ako v novembri 2023.

10. Za neakceptovateľné považujú sťažovatelia to, že okresný súd dlhodobo ignoroval skutočnosti bránenia styku sťažovateľa s maloletými deťmi, ako aj nerešpektovania súdneho rozhodnutia zo strany matky, čím dochádza k postupnému vylučovaniu najmä maloletej ■■■■ zo života sťažovateľa. K zastaveniu konania zo strany okresného súdu došlo z dôvodu údajného plnenia povinností zo strany matky, pričom z vykonaného dokazovania je nesporne zrejmé, že to tak nie je. Svojím laxným prístupom a nečinnosťou spôsobil okresný súd zásah do rodinného života a porušenie základného práva na súdnu ochranu.

11. S prihliadnutím na predmet konania sťažovatelia akcentujú špecifickosť povahy vecí týkajúcej sa maloletých detí a s tým spojenú požiadavku výnimočnej promptnosti konania. Matka maloletých detí sťažovateľovi neumožnila realizáciu styku s maloletou ■■■■ (styk s maloletou ■■■■ už začal prebiehať od marca 2023), pričom zo strany konajúcich súdov nedošlo k realizácii žiadneho úkonu, ktorého výsledkom by bolo zjednanie nápravy.

12. Sťažovatelia namietajú existenciu zbytočných prietahov v konaní aj s ohľadom na neprimeranosť dĺžky celkového konania, ktorá presiahla obdobie 2 rokov. Rovnako argumentujú, že okresný súd nepostupoval procesne správne, v dôsledku čoho bola vec zbytočne na odvolacom súde.

13. Primeranosť finančného zadosťučinenia sťažovatelia odôvodňujú s poukazom na výnimočnosť okolností, keď sťažovateľ nemá možnosť byť v žiadnom kontakte s maloletou dcérou niekoľko rokov.

III.

Predbežné prerokovanie ústavných sťažností

14. Podstatou ústavných sťažností je námietka existencie zbytočných prietahov v napadnutom konaní, ktorého predmetom je výkon rozhodnutia vo veciach maloletých upravený v osobitnej štvrtjej časti Civilného mimosporového poriadku. Sťažovateľ vystupuje v procesnom postavení oprávneného z exekučného titulu, ktorý upravuje styk s maloletými sťažovateľkami.

15. V kontexte predmetu napadnutého konania, ktorým je výkon rozhodnutia, ústavný súd akcentuje svoje postavenie súdneho orgánu ochrany ústavnosti. Vzhľadom na uvedené ústavný súd zdôrazňuje, že jeho úlohou nie je posudzovanie vhodnosti jednotlivých opatrení, ktoré všeobecný súd realizoval na základe zisteného skutkového stavu na účely dosiahnutia cieľa predmetného konania o výkon rozhodnutia, pretože posudzovanie skutkových záverov všeobecných súdov nepatrí do právomoci ústavného súdu ako nezávislého súdneho orgánu ochrany ústavnosti. Vzhľadom na špecifickosť dotknutého konania je potrebné uviesť, že v prípade výkonu rozhodnutia týkajúceho sa maloletých musí byť rozhodovanie o použití najradikálnejšieho opatrenia (odňatie a odovzdanie maloletého dieťaťa podľa § 386 ods. 1 CMP) poskytovaného právnou úpravou podrobené dôkladnej úvahe zohľadňujúcej možné negatívne dôsledky takto prijatého opatrenia vo vzťahu k maloletému dieťaťu a zároveň založenej na dôslednom zistení skutkového stavu, čo sú úlohy patriace do výlučnej právomoci všeobecného súdu, a preto obmedzuje svoj prieskum len

na posúdenie pružnosti a včasnosti opatrení všeobecného súdu ako záruky celkovej efektivity posudzovaného konania (m. m. III. ÚS 181/2011).

III.1. K namietanému porušeniu základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote postupom okresného súdu v napadnutom konaní:

16. Výkon rozhodnutia vo veciach maloletých detí podľa § 370 CMP a nasl. predstavuje nútené vymożenie povinnosti uloženej súdnym rozhodnutím. Podmienkou núteného výkonu je okrem existencie vykonateľného rozhodnutia a návrhu oprávnenej osoby, prípadne uznesenia súdu o začatí konania aj dobrovoľné nesplnenie povinnosti uloženej súdnym rozhodnutím. V danom prípade sa sťažovateľ návrhom, ktorý podal 21. apríla 2022, domáhal realizácie svojho práva na styk s maloletými dcérami (maloleté sťažovateľky, pozn.). Ustanovenia Civilného mimosporového poriadku upravujú jednotlivé právne nástroje, ktoré majú viesť k dobrovoľnému plneniu rozhodnutia, prípadne k podrobeniu sa rozhodnutiu, napr. výzva na dobrovoľné plnenie, upozornenie a nariadenie pojednávania (§ 379 ods. 1 a nasl. CMP), ukládanie pokuty (§ 382 ods. 1 CMP), výzva na zastavenie príslušných dávok (§ 383 ods. 1 CMP), pričom tiež upravuje odňatie dieťaťa (§ 386 ods. 1 a nasl. CMP) ako priamy spôsob výkonu rozhodnutia o výchove maloletých detí. Postup súdu v konaní o výkon rozhodnutia o výchove maloletých detí bude v zásade vždy odlišný, pretože je závislý od konkrétnych okolností prípadu. Taktiež je potrebné uviesť, že realizácia rozhodnutia o výchove maloletých detí bude od určitého veku dieťaťa takmer vždy závislá nielen od vôle rodičov, ale aj maloletého dieťaťa. V týchto prípadoch tak súd len vytvára, prípadne zabezpečuje vhodné predpoklady na realizáciu rozhodnutia, nemá však vo svojej moci dosiahnuť to, aby jeho pôsobenie vždy viedlo k výkonu rozhodnutia (m. m. IV. ÚS 452/2013, IV. ÚS 312/2023).

17. Podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých upravuje vyhláška Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 207/2016 Z. z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých, v znení vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 413/2023 Z. z., ktorá dáva súdu ďalšie zákonné možnosti (uloženie povinnosti podrobiť sa sociálnemu poradenstvu, psychologickému poradenstvu alebo inému odbornému poradenstvu neodkladným opatrením), ktoré majú uľahčiť dosiahnutie cieľa, a to zabezpečiť riadnu výchovu maloletých pri zachovaní najlepšieho záujmu maloletého dieťaťa.

18. Pri hodnotení toho, či okresný súd a krajský súd v napadnutom konaní o výkon súdneho rozhodnutia konali bez zbytočných prietáhov a či konali sústredene a efektívne, je potrebné zohľadniť už uvedené špecifiká. Nemožno preto automaticky vychádzať z dĺžky konania, početnosti procesných úkonov súdu alebo z efektivity, akú jeho postup (činnosť) dosiahol.

19. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietáhom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (obdobne čl. 38 ods. 2 listiny a čl. 6 ods. 1 dohovoru), ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, IV. ÚS 99/07) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie účastníka súdneho konania (2) a postup samotného súdu (3). V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) ústavný súd v rámci prvého kritéria prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho

význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, II. ÚS 32/02, IV. ÚS 187/07). Podľa uvedených kritérií posudzoval ústavný súd aj ústavné sťažnosti sťažovateľov.

20. Pokiaľ ide o kritérium, ktorým je právna a faktická zložitost' veci, ústavný súd konštatuje, že konanie o výkon rozhodnutia vo veciach maloletých tvorí štandardnú a pomerne početnú súčasť rozhodovacej činnosti súdov a napriek špecifickej povahe takéhoto konania vyžadujúcej citlivý prístup orgánov verejnej moci ho v zásade nemožno považovať za právne zložitú vec. Vzhľadom na nevyhnutnosť zohľadňovania najlepšieho záujmu maloletého dieťaťa aj v konaní o výkon rozhodnutia o výchove maloletých sa s prihliadnutím na konkrétne okolnosti vec sťažovateľov javí ako skutkovo zložitejšia. S prihliadnutím na záujem maloletého dieťaťa a na skutočnosť, že tento záujem sa môže v priebehu času meniť, je súd vykonávajúci rozhodnutie o výchove maloletých povinný v závislosti od okolností prípadu zisťovať dôvody, prečo sa povinný nepodrobil vykonateľnému rozhodnutiu súdu (porovnaj § 380 CMP), a vykonať šetrenie o pomeroch maloletého, pričom môže na ten účel nariadiť pojednávanie (§ 379 ods. 1 CMP), vyzvať príslušné orgány na poskytnutie súčinnosti (§ 380 CMP) a pod. Súd teda nemôže len mechanicky vychádzať z úpravy výkonu rodičovských práv a povinností vo vykonateľnom rozhodnutí, je povinný neustále vyhodnocovať, či nútený výkon rozhodnutia je v záujme maloletého (m. m. II. ÚS 375/2015).

21. Zo zistení ústavného súdu vyplynulo, že vo veci úpravy práv a povinností k maloletým deťom sa vo vzťahu k totožným účastníkom vedie niekoľko samostatných konaní [konanie vo veci úpravy rodičovských práv a povinností, ktorého predmetom je určenie výživného na maloleté deti, a konanie o návrhu sťažovateľa na zverenie maloletých detí do striedavej osobnej starostlivosti a o návrhu povinnej (matky) na zmenu úpravy styku sťažovateľa s maloletými deťmi], v ktorých bolo okresným súdom konštatované, že primárnym problémom je nedostatočná komunikácia medzi rodičmi a napätá až vyhrotená situácia pri preberaní a odovzdávaní maloletých detí. Z uvedeného dôvodu bolo na návrh Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Dolný Kubín (ďalej len „úrad práce“) z dôvodu osvedčenia najlepšieho záujmu maloletých detí v konaní vedenom pod sp. zn. 2P/7/2023 okresným súdom uložené sťažovateľovi a povinnej ako rodičom a maloletým sťažovateľkám výchovné opatrenie, a to povinnosť podrobiť sa inému odbornému poradenstvu prostredníctvom určeného subjektu (uznesenie okresného súdu sp. zn. 2P/7/2023 z 30. marca 2023). Okresným súdom uložená povinnosť vo veci sp. zn. 2P/7/2023 bola zároveň dôvodom na poskytnutie časového priestoru účastníkom na realizáciu styku, čo bolo objektívnym dôvodom na odročenie pojednávania v napadnutom konaní, ktoré sa uskutočnilo 19. júna 2023, na 3. júl 2023.

22. Okresným súdom konštatovaná nedostatočná, resp. takmer žiadna komunikácia medzi rodičmi v už citovanom uznesení okresného súdu, ktorá sprevádza všetky konania vo veciach totožných účastníkov, osvedčuje faktickú zložitost' v napadnutom konaní prejednávanej veci, ktorá je znásobovaná nevyhnutnosťou iniciovania odborného poradenstva v záujme sanácie komplikovaných rodinných vzťahov.

23. Ústavný súd pri posudzovaní označeného kritéria prihliadol aj na význam predmetu konania vo veci výkonu právoplatného a vykonateľného súdneho rozhodnutia, ktorým sa upravil styk sťažovateľa s maloletými sťažovateľkami.

24. Správanie účastníkov konania je druhým kritériom pri rozhodovaní o tom, či v konaní pred súdom došlo k zbytočným priet'ahom. Z prehľadu procesných úkonov vykonaných v napadnutom konaní vyplýva, že zo zdravotných dôvodov na strane sťažovateľa, resp. jeho právneho zástupcu,

resp. z dôvodu kolízie pojednávania právneho zástupcu sťažovateľa došlo v posudzovanom období k odročeniu troch nariadených pojednávanií bez meritórneho prejednávania vecí (pojednávania nariadené na 17. február 2023, 15. máj 2023 a 29. máj 2023). Uvedené skutočnosti s prihliadnutím na to, že sťažovateľ trval na uskutočnení pojednávania výhradne v prítomnosti svojho právneho zástupcu, nepochybne viedli k predĺženiu napadnutého konania, ktoré však nemožno pričítať na vrub vo veci konajúcemu súdu.

25. Ďalším kritériom, podľa ktorého ústavný súd hodnotil, či v napadnutom konaní došlo k zbytočným priet'ahom, bol postup okresného súdu v napadnutom konaní. Ústavný súd pritom vychádzal zo svojej konštantnej judikatúry, v zmysle ktorej zbytočné priet'ahy v konaní môžu byť zapríčinené nielen samotnou nečinnosťou všeobecného súdu, ale aj jeho neefektívnou činnosťou, teda takým konaním, ktoré nevedie efektívne k odstráneniu právnej neistoty účastníkov konania (m. m. II. ÚS 32/03, IV. ÚS 267/04, IV. ÚS 182/08).

26. Z prehľadu procesných úkonov vykonaných v napadnutom konaní vyplýva, že okresný súd po podaní návrhu sťažovateľom (apríl 2022) konal vo veci plynulo, keď ustanovil úrad práce ako kolízneho opatrovníka a zaisťoval doručovanie návrhu a iných podaní účastníkom konania a zároveň vo veci nariadil prvé pojednávanie (február 2023).

27. Pojednávanie nariadené na 12. apríl 2023 bolo zrušené z dôvodu žiadosti sťažovateľa s prihliadnutím na skutočnosť čiastočnej realizácie styku s maloletou [REDAKOVANÉ] a potreby poskytnutia časového priestoru na realizáciu styku s maloletou [REDAKOVANÉ]. Ústavný súd v tejto súvislosti poukazuje aj na existujúcu judikatúru ESĽP, podľa ktorej ak je preukázaná existencia rodinného vzťahu v zmysle čl. 8 dohovoru, mal by štát v zásade konať tak, aby umožnil rozvoj tohto vzťahu, a mal by pritom prijať vhodné opatrenia k nadviazaniu styku medzi dotýčným rodičom a dieťaťom (Kutzner proti Nemecku, rozsudok ESĽP z 26. 2. 2002, č. 46544/99, bod 61). Povinnosť štátnych orgánov prijať opatrenia, ktoré umožnia kontakt rodiča s dieťaťom, ktorí nežijú v spoločnej domácnosti, však nie je absolútna. Porozumenie a spolupráca všetkých zúčastnených osôb vždy predstavuje dôležitý faktor (Voleský proti Českej republike, rozsudok ESĽP z 29. 6. 2004, č. 63627/00, bod 118). Aj preto žiadosť sťažovateľa o poskytnutie časového priestoru na realizáciu styku považuje ústavný súd za efektívne napomáhajúcu splneniu povinnosti okresného súdu konať vo veci bez zbytočných priet'ahov.

28. Po doručovaní meritórneho rozhodnutia vydaného vo veci (júl 2023) a podaní odvolania sťažovateľom (august 2023) a doručovaní vyjadrení účastníkov konania (september a október 2023) bol spis okresným súdom promptne predložený na rozhodnutie odvolaciemu súdu v novembri 2023. S ohľadom na uvedené ani následný postup okresného súdu súvisiaci so zabezpečovaním procesných úkonov pri doručovaní uznesenia okresného súdu z 3. júla 2023 (bod 5 tohto uznesenia) a podaného odvolania sa podľa názoru ústavného súdu nevyznačuje zbytočnými priet'ahmi.

29. Po vrátení spisu krajským súdom po rozhodnutí o odvolaní (máj 2024) okresný súd uskutočnil 25. septembra 2024 pojednávanie, ktoré bolo odročené na 30. október 2024 z dôvodu poskytnutia časového priestoru okresným súdom na realizovanie styku sťažovateľa s maloletou [REDAKOVANÉ]. Ako zo zápisnice z pojednávania, ktoré prebehlo 25. septembra 2024, vyplynulo, dôvodom na odročenie pojednávania bolo zistenie, či sa bude realizovať styk s maloletou [REDAKOVANÉ], ktorý prebehol riadne v termínoch 20. september a 22. september 2024, pričom v termínoch 6. september a 8. september 2024 neprebehol z dôvodu, že sťažovateľ si po maloletú [REDAKOVANÉ] neprišiel.

Z pojednávania navyše vyplynulo, že sťažovateľ o styk s maloletou ■■■■ nestojí, keďže je pre ňu stresujúci. Styk sťažovateľa s maloletou ■■■■ bol v zmysle nariadeného neodkladného opatrenia vydaného v konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. DK-2P/62/2022 (uznesenie okresného súdu sp. zn. DK-2P/62/2022 z 29. mája 2024 v spojení s uznesením krajského súdu sp. zn. 14CoP/161/2024 z 10. septembra 2024) novoupravený tak, že sťažovateľ je oprávnený stretávať sa s maloletou ■■■■ každý páry piatok od 10.00 h do 12.00 h za prítomnosti matky a pracovníka úradu práce na oddelení úradu práce. Zo zápisnice z pojednávania ďalej vyplynulo, že sťažovateľ uviedol, že sa takto upraveného styku nebude zúčastňovať z dôvodu, že takýto styk (len dve hodiny za prítomnosti matky a pracovníka úradu práce) maloletú len stresuje. Zúčastnil sa ho len raz, a to 9. augusta 2024.

30. Sanácia komplikovaných rodinných vzťahov si vyžaduje aj proaktívny prístup samotných členov rodiny, predovšetkým otca a matky maloletých detí. Výsledok sanácie rodinných vzťahov preto vo veľkej miere závisí aj od správania samotných členov rodiny, ale aj rešpektovania odporúčaní odborníkov a samotných súdnych rozhodnutí z ich strany. Neakceptovanie zmeny exekučného titulu vo vzťahu k úprave styku sťažovateľa s maloletou ■■■■ zo strany sťažovateľa (bod 29 tohto uznesenia) preto hodnotí ústavný súd ako nenapomáhajúci efektívnemu postupu okresného súdu v jeho veci.

31. Na základe už uvedených skutočností, zohľadňujúc okolnosť čiastočnej realizácie výkonu súdneho rozhodnutia vo vzťahu k maloletej ■■■■ (predovšetkým bod 29 tohto uznesenia), ako aj čiastočnú laxnosť v prístupe sťažovateľa k zmene úpravy styku s maloletou ■■■■, ku ktorej došlo nariadeným neodkladným opatrením, a berúc do úvahy skutočnosť odročovania pojednávania na podnet sťažovateľa, resp. jeho právneho zástupcu, ako aj to, že konanie okresného súdu sa riadilo základným motívom vykonávacieho konania, podľa ktorého majú úkony a opatrenia súdu smerovať prioritne k dobrovoľnému splneniu povinnosti, a prihliadajúc na faktickú zložitosť prejednávanej veci, ústavný súd dospel k záveru, že okresný súd v napadnutom konaní konal v zásade plynulo, pričom jeho postup v napadnutom konaní nemožno hodnotiť ako neefektívny alebo zjavne neprimeraný. Z týchto dôvodov ústavný súd nevidel existenciu takých skutočností, ktoré by zakladali možnosť vyslovenia porušenia základného práva sťažovateľov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutom konaní, a preto ústavné sťažnosti v relevantných častiach odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

III.2. K namietanému porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote postupom krajského súdu v napadnutom konaní:

32. Ako nedôvodnú hodnotí ústavný súd aj argumentáciu o existencii zbytočných prietahov v napadnutom konaní vedenom krajským súdom. Spis bol po rozhodnutí súdu prvej inštancie krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní predložený v novembri 2023, pričom o odvolaní bolo rozhodnuté uznesením z 22. mája 2024. Spis bol okresnému súdu vrátený 28. mája 2024.

Z prehľadu procesných úkonov tak nevyplýva taký postup krajského súdu, ktorý by nesmeroval k efektívnemu odstráneniu právnej neistoty účastníkov napadnutého konania.

33. Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd nevidel ani v postupe krajského súdu v napadnutom konaní také skutočnosti, ktoré by boli dostatočné pre možnosť vyslovenia porušenia základného práva sťažovateľov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, a preto relevantné časti ústavných sťažností odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

III.3. K namietanému porušeniu práv na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života, na ochranu rodičovských práv a starostlivosť a výchovu rodičov, na súdnu ochranu, ako aj práva na rešpektovanie súkromného a rodinného života postupom okresného súdu a postupom krajského súdu v napadnutých konaniach:

34. Sťažovatelia v príčinnej súvislosti s existenciou zbytočných prietáhov v napadnutom konaní namietajú aj porušenie už citovaných práv. Ústavný súd v tejto súvislosti konštatuje, že neexistencia možnosti vyslovenia porušenia práv na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov a na prejednanie záležitosti v primeranej lehote vylučuje možnosť vyslovenia porušenia označených práv. Relevantné časti ústavných sťažností preto ústavný súd odmietol z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

35. Vzhľadom na odmietnutie ústavných sťažností stratilo opodstatnenie rozhodovať o ďalších návrhoch sťažovateľov uvedených v ústavných sťažnostiach.

36. Nad rámec uvedeného ústavný súd poznamenáva, že toto rozhodnutie ústavného súdu nezakladá prekážku veci rozhodnutej podľa príslušných ustanovení zákona o ústavnom súde, a preto v budúcnosti nebráni sťažovateľom, aby po splnení všetkých zákonných podmienok za predpokladu zotrvania na stanovisku, že v ich veci dochádza k zbytočným prietahom, predložili ústavnému súde novú ústavnú sťažnosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 22. októbra 2024

Miloš Maďar
predseda senátu